

Brașov, 17 Februarie v.a.
Nimeni nu și-a luat ostenela
de a face și o statistică a ban-
cheturilor, politice și nepolitice,
câte s'au dat de douăzeci și cinci
de ani încôce în Țera unгурescă,
ne mai vorbind de Ardeal, căci
decă se făcea o asemenea statis-
tică, amu trebui să ne îngrozim
de marele lor număr.

Toți se voru puté plânge în
contra sistemului de guvernare
inaugurat înaintea cu 25 de ani,
numai cărciumarii și birtașii nu.
Aceștia au avut în ultimul pă-
trar de veac o adevărată epocă
de aur; ei au stăpânit totă
viața politică și constituțională în
Țera unгурescă cu vinurile și cu
mâncările lor, mai bune și mai
rele, mai mult și mai puțin fal-
sificate.

Nici că este cu puțință altfel,
când nu se pôte inaugura în „fe-
ricita” Ungaria nici o acțiune, fiă
politică fiă de orice soi, nu se
pôte încheia nici o tranșacțiune
fără de mâncare și beutură.

Și ôre la alegerile trecute die-
tale n'au jucat un rol prin-
cipal papricașul și tocana, ra-
chiul și vinul între poporul
suveran, cu scop de a-lu pre-
para pentru vânderea sufletelor?

Cei ce au eșit din urna elec-
torală cu ajutorul beuturilor spir-
toșe și a tocanei și-ar fi denegat
originea, decă nu și-ar fi introdus
activitatea parlamentară printr'un
ospetu sdravenu.

Sâmbăta trecută s'a adunat
totă ceta mamelucilor guvern-
lui, în frunte cu căpitanii lor la
un mare banchet politic în o-
telul „Ungaria” din Peșta.

Se nțelege, că lucrul de că-
peteniă la acest banchet au fost,
pe lângă mâncări și beuturi, to-
asturile. Au vorbit mulți și au
vorbit multe. Și-au exprimat
bucuria sufletele rudite, că s'au
regăsit eărăși și cu însuflețire
și-au dorit unul altuia, ca să
stăpânescă încă 25 de ani tot așa

de absolut bieta țără, cum au
stăpânit-o dela 1867 încôce.

Szapary, se'nțelege, a fost
unul din cei dintâi, cari au
băut pentru stăpânirea infinită a
a majorității, care se porecesc
„partidă liberală”.

Problema acestei partide este
— dize el — de a regula rapor-
turile țării astfel ca „locuitorii
ei, fără deosebire de religie și
de naționalitate să formeze la-
laltă o națiune unitară contopită!”.

Vedă așa! Altă trebă mai ur-
gentă nu avem decât să ne „con-
topim”. Și mamelucii, ca să arate,
că sunt însuflețiți pentru această
ideă — cum le cerea stăpânul —
strigau ca nisce căpiați Eljen!

Ministrul Csaky vędându că
primul ministru i-a luat vorba
din gură și că âmbă se-lu întracă
în șovinism, s'a mărginit a ține
un toast fără de aluziuni la po-
litica militantă.

Fostul ministru-președinte Tisza
Kalman și vechiul său gardist
br. Banffy Dezsö, actualul preșe-
dinte alu camerei, s'au ocu-
pat de prestigiul și de tactica
partidei guvernamentale față cu
oposițiunea maghiară din dietă.

Tisza a pledat în contra ace-
lor, cari voru să pună „tirania
minorității” în locul libertății.

Ciudată vorbă! Dér ôre ce a
fost guvernul tizaist de 15
ani, ce este continuarea lui de ađi
decă nu o tiraniă a minorității?

Firesce, Tisza nu le pôte ierta
Kossuthiștilor, că l'au silit să
se retragă, strigându mereu con-
tra lui.

Ceea ce i s'a întâmplat înșe
lui Tisza, i se pôte întâmpla și
lui Szapary.

Opoziția a răspuns, fraterni-
sându Kossuthiștii cu Apioniștii
la banchetul acestora.

În urmă sci-vor răspunde și
naționalitățile asuprite prin soli-
daritatea lor în contra planuri-
lor nebune de contopire!

CRONICA POLITICĂ.

— 17 (29) Februarie.

Vorbirea din urmă a împăratului
Wilhelm a produs un mare reșeu în
Paris. Diarulul partinei orleaniste „Soleil”
vede în turburările lucrătorilor din Berlin
dindilele trecute, un răspuns ironic înfrico-
șat la esprimările optimiste ale împăratului.
Prin acesta a primit el „aprobarea de
mulțămît” a poporului. „Siele” scrie:
În armată lovituri de bici, în ateliere
lefurii slabe, acasă mâncare nesuficientă,
în viața publică o asuprire mare, la emi-
grare măsurii supărătoșe și ca perspec-
tivă în viitor întâmplările sângerose ale
unui rășoiu. Noi constatăm aceste fapte
cu cea mai deplină indiferență. Sôrtea
Germaniei nu ne împôrta de loc, dér
ar trebui să se bage de sêmă, că în
Berlin, ca și în Roma lucrurile duou
spre o crisă, din care va fi forțe greu,
a eși cu față curată. „Justice” și incheie
un articol fulminant cu cuvintele:
„Sërmană Germaniă, sërmană Europă”.
Chiar și unele dintre țiarele germane
mai importante protesteză în contra
acestei vorbiri „despotice”. „Național-
Ztg” dize, că dintr'unu stat cu intru-
niri constituționale nu trebuie se emi-
greze nime. „Tageblatt” tipăresce simpl
articolul 17 din constituțiune, care trac-
tează despre drepturile libertății părerilor
și ale ideilor. Diarul socialist „Vorwärts”
respinge cu rēcă emigrarea.

O telegramă din Praga spune, că
diarului „Narodni Listy” i se împăr-
șesce din Petersburg scirea, că Țarul
a provocat în prezența tuturor minis-
trilor pe fostul ministru Abaza să-și
spună părerea cu privire la situațiunea
actuală a Rusiei. La provocarea acesta
Abaza a declarat, că ar trebui create în
Rusia stări constituționale. După acestea
se dize, că Țarul a conferit mai multe
ôre în secret cu Abaza. Resultatul
conferenței ar fi, că Rusia va primi o con-
stituțiă nu tocmai așa după cum este
în statele moderne europene, dér se va
îmbunătăți în mod însemnat situați
poporului și se va introduce autonomia
comerțiului.

O telegramă din Paris aduce sci-

rea, că crisa ministerială a încetat
compunându-se un nou ministeriu în
modul următor: Loubet, ministru pre-
ședinte și de interne; Ricard, la justițiă;
Vielle, lucrări publice; Cavaignac, marină;
Freycinet, Ribot, Jules Roche, Deville, Rou-
vier și Bourgeois își susțin portofoliile
de mai înainte. — O altă telegramă, ce
o primesce „N. Fr. Presse” spune, că
combinațiunea Loubet ar fi zădărnicoșă și
că Carnot ar încredința formarea noului
ministeriu lui Constans. Nu se șie dec
sigur starea adevărată a lucrurilor.

O interpelațiă șovinistă.

În ședința dela 27 Februarie n. a
dieteii unğuresci, deputatul opozițional
Iosif Madarasz a adresat ministrului
o interpelațiă în afacerea „stărilor
scandalôșe” a învățămîntului în comita-
tul Timiș. Interpelațiua lui Madarasz a
fost provocată de un articol apărut
în foia unğurescă „Magyar Hirlap”, în
care se descrie urmările „tristei stări”
a învățămîntului în comitatul Timiș,
asupra căreia atrage atențiunea guver-
nului. Etă interpelațiua:

„În Nr. dela 27 Februarie alu ția-
rului „Magyar Hirlap” se cuprinde un
articol intitulat „Cel mai întunecat
comitat” în care se arată lucruri triste
și îngrijitoare asupra stărei învățămî-
ntului public din comitatul Timiș și pe
cum se susține chiar în urma raportu-
lui inspectorului școlar se vede, că: 1)
Învățătorii nu șie unğuresci; 2) Școalele
sunt strimțe și rele; 3) Învățătorii nu-ș
calificați pentru a propune. Nu șie în-
vățătorii unğuresci, precum cel dela
școala română gr. or. din Baba, apoi cei
dela școalele din Berény, Birta, Bresto-
vațu, Budinț, Bucovețu, Denta, Drago-
ești, Dragșin, Dubor, Foly, Gyirok, Li-
get, Medves, Mehala, Nagyköverés etc.
În școala din Bázos sunt îndesuiți 180
băeți, în Belinț 330 sunt strimțorați în
două sale. Mare parte a învățătorilor
n'au diplomă și nici o pregătire dășcă-
lășcă. Ba în unele locuri copilele de
școlă nu se împărțășesc de nici o in-
strucțiune.

„Intrebă déră cu respect pe d-lu
ministru de culte și instrucțiune publică,

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

(15)

Inchisorile mele.

De Silvio Pellico.

XXXIV.

Cetitorul meu, care are puțină în-
chipuire, ușor își pôte gândi, ce efect
fulgerător a putut avé o astfel de e-
pistolă asupra unui bietu prizonier, mai
ales asupra unui prizonier, care în ge-
nere nu e de caracteru neprietinos și
posedă o inimă iubitoare. Primul gând
mi fu, că voi iubi pe acel necunos-
cut, că voi lua parte în nenorocirile
lui, că îi voi fi plin de mulțămîtă
pentru bunătatea ce-a arătat-o față
de mine. — Da, își voi primi recoman-
dațiua, bărbat cu sufletu nobil! Barămi
de-ți-ar întinde scrisorile mele atăta mân-
găiere, cum mi-or întinde mie ale tale,
cum imi întinde prima ta scrisore!

C'o bucuriă copilărescă am cetit și
rețit epistola lui și de sute de ori
am binecuvântat pe cel ce mi-a scris'o

și mi-se părea, ca și când în făcare es-
presă s'ar afla un sufletu deschis și
nobil.

Sôrele a apus, ôra de rugăciune a
sosit. Oh, cât simțiam pe D-șeu. Ce
mulțămite i-am adus, că elu totdeuna
afă modu nou, de-a-mi ține în trevie
puterile ougetării și-ale inimii...

Stam la ferăstra cea mare, cu bra-
țele peste parcană, cu mâile înceștate
spre rugăciune. Biserica San-Marco era
în josul meu, mulțimea nevăgăta a po-
rumbilor negăzduși se îndrăgosteau a-
colo, sburau și-și făceau cuiburii sub
„verfurile de plumb”; în fața mea se
înălța minunata boltă a cerului; eu do-
minam cu privire peste cea parte a
Veneției, ce se putea vedea din inchișo-
rea mea; șgomotul blându de voci ome-
nesci imi atinge urechile. În acestu loc
nefericit și totuși admirabil, conver-
sam cu Acela, ai cărui ochi singuri mă
vedeau; am recomandat îndurării lui
pe tata, pe mama și dela celu dintâi
până la celu din urmă pe toți căți imi
erau dragi, și mi-se părea, ca și când

Elu mi-ar răspunde: „Incede-te în bu-
nătatea mea”, ér eu exclamam: „Da,
mă încred, bunătății tale”.

Și rugăciunea mea muindu-mă și
mângându-mă mi-am întrerupt puțin,
neliniștit fiindu de pișcăturile, ce ținării
mi-le dau din belșug.

Séra, după ce fantasia mea s'a mai
liniștit și ținării încep să-mi devie
ărăși nesuferiți, silindu-mă să-mi astup
ărăși fața și mâile, imi fulgeră deodată
prin minte un gându jonioș și rău
voitor, mă umplu de înfiorare, voiam
să-lu alungă, dér nu eram în stare.

Tremerello, născu în mine o mise-
rabilă suspiciune față de Zanze: ea să fi
fostu spionul secretelor mele; ea, su-
fletul curat, care nu șiea nimic despre
politiă și care nici că voia să șie?!
Imi era imposibil a mă îndoi în ea;
dér m'am întrebat: sunt eu atătu de
sigur în Tremerello? Dér decă acestu
mișel ar fi unelta spionagielor misera-
bile? Decă epistola de mai înainte a
scris'o cineva, numai, ca să câștice pe
noul prietinu pentru declarați insem-

nate și pline de încredere? Dér decă pretin-
sul prizonier, care mi-a scris, nici nu
esistă; dora este a ceea vre-unu astfel
de prizonier, și încă un înșelător,
care voșce să ajungă în posesiunea se-
cretelor mele, ca apoi prin descoperi-
rea lor să-și recăștice libertatea; șeu
dora e un om cinstit, înșe Tremerello
e înșelătorul, care voșce să ne
ștrice la ambii, pentru-ca să-i mărescă
puțin plata?

Oh, cât e de uricioș, dér cât de
natural e, că cel ce geme în temniță,
trebuie să se tēmă în totu locul de por-
niri dușmănoșe și de înșelăciuni!

Astfel de indoeli mă înfrică, imi
răpiră curagiul. Nu, față cu Zanze nici-
odată, fiă măcar pe un moment, nu
se deșteptară în mine suspiciuni. Totuși,
după ce Tremerello pronunță privitoru
la ea acele vorbe, mă chinua puțin in-
doiala, nu față de ea, ci față de aceia,
cari îi permisă să între la mine în odăi.
C'unu zelu oficioș a luat asupr-i ro-
lul de spionagiu, șeu dora a încredin-
țat-o cu acesta o voință mai înaltă? Decă

că aplecată este a examina cele comunicate, și decât acele se vor adevăra, că sunt triste adevăruri, aplecată este a îndrepta aceste stări ingritore a educațiunii publice prin dispozițiunile legale severe?"

Interpelațiunea a fost luată spre sciință și comunicată ministrului de culte, conte Albin Csáky.

Cine știe, cu ce năzdrăvăni de ordinațiunii și reglementări va veni în urma acestei interpelări tendențioase, maghiarizatorului Csáky, asupra capetelor bietelor școle și a năcăjiților dascăli români din comitatul Timișu. La totu oasul, de bine nu avem să ne temem!

SCRILE ȚILEI.

— 17 (29) Febr.

Reuniunea de consum din Blășiu. Cetim în „Unirea”: Reuniunea de consum din Blășiu și-a ținut adunarea generală extraordinară la 25 a. l. c. sub presiunea P. O. D. Dr. Alexandru Grama. Adunarea a fost tôte bine cercetată. Toți cei de față, inteligență, industriași și popor s'au obligat a sprigini reuniunea, ca astfel cu puteri unite să ne putem emancipa de exploatarea comercianților străini. S'a edis în adunare și principiul de a deschide reuniunea filiale și pe la sate, ca poporul să aibă la îndemână articuliile de consum cu prețuri moderate și de calitate bună. Spre a arăta însuflețirea, ou care e întimpinată reuniunea de consum, e destul a spune, că numai ou ocaziunea acestei adunări s'a mai subscris acți în valoare de 1190 fl. v. a. Cine voiesce mai pôte subscrie seu acți întregi a 50 fl. seu parțiale a 10 fl. plus 10%, ca spese de constituțiune și sperăm că numărul acționarilor se va și înmulți.

—x—

Inaugurarea capelei române din Paris. Cetim în „Timpul”, că inaugurarea capelei române din Paris e fixată definitiv pe ziua de 16 Aprilie a. c. I. P. S. S. Metropolitul primat, însoțit de P. SS. LL. episcopii de Roman, Argeș și de vicarul metropoliei, voru oficia. Corul lui Musicescu, dela metropolia din Iași, va cânta la ceremonia de inaugurare.

—x—

Fundațiune. Foile din Pesta comunică, că P. S. Sa Episcopul român gr. cat. din Oradea-mare, Mihail Pavelu, a întemeiat o fundațiune de 16,000 fl. pentru crescerea unui tinăr român gr. cat. în institutul „Franciscu Iosif”.

—x—

Starea sēmănturilor în România. Foile din România spun, că sēmănturile de tōmnă în cea mai mare parte

cea din urmă ar fi unu adevăr, atunci a pățit fiasco.

Dér ce se facu cu epistola necunoscutului? Să urmez ore consiliilor sănătoase, însă lașe, ale fricei? — Să redau epistola lui Tremello și să-i spun, că nu vrēu să-mi primejduesc pacea? — Dér decât nu este în lucru nici unu complot? Dér decât necunoscutul, ar fi unu om demn de amiciția mea; decât ar merita mult să rischez ceva pentru el, alinându-i astfel chinurile singurătății?

Lașitate! Dora nu ești departe, decât doi pași de mōrte; în fiă-care și pot să pronunțe sentința de mōrte, și tu încă să refuzi fapta iubirii? Trebuie să răspund, să răspund! Dér decât din nenorocire s'ar descoperi corespondența noastră și chiar decât nu mi-ar socoti o nime de păcat, nu este totuși adevărat, că bietul Tremello ar căde sub grea pedepsă? — Presupunerea această nu este ore de ajuns, ca să-mi impună dreptu o datorință necondiționată, să nu încep această corespondență secretă?

(Va urma.)

a țării sunt fōrte frumoase. Grăul este mare și frumos, așa că decât nu va da frig, va crește fōrte repede și bine. Peste totu câmpul este liber de zăpadă și prin unele locuri sătenii au început prepararea terenului pentru aratul și sēmăntul de primăveră. Cursurile sunt mai multu nominale. Se notază grâu 57.61 libre frs. 14; orz 42.47 libre frs. 7.00; 50 libre frs. 9; rapiță 51.52 libre, fr. 6.00; porumb 56.60 libre fr. 8.80. Din tōte cerealele singur ovēsul este mai căutat și porumbul pentru Germania.

—x—

Catastrofa dela Mōnchstein. Consiliul federativ al Elveției a predat afacerea catastrofei dela Mōnchstein, care arată o pierdere de 73 morți, 133 răniți și 10 dispăruți, tribunalului din Baselland spre cercetare criminală.

—x—

Meteor. În Pojon s'a vădit în noptea de 26 spre 27 Februarie unu meteor frumos, care dură cam 3—4 secunde. Mărimea acestui meteor a fost de a 10-a parte din discul lunii.

—x—

Senatul României, în urma alegerilor recente, numără 92 conservatori, 20 opoziționali și 8 episcopi.

—x—

Țiarul „Le Nord” reinviat. Foile vieneze spun, că țiarul oficios rusesc „Le Nord”, care apărea la Bruxela va eși de aici înainte la Paris în formatul fōiei „Figaro”. Se dice, că acesta se face la espressa dorință a Țarului.

—x—

Turburările socialiste din Berlin. Despre cari ni-s'a telegrafat țilele trecute, au continuat Sămbătă tōtă ziua. În timpul dimineții s'au format mai multe grupuri la diferite puncte ale orașului, ér la 11 ore a fost o adunare pe piața Operei. Poliția a fost silită să soță sabia și să facă o mulțime de arestări. S'a constatat, că peste nopțe s'a spartu geamurile dela ferestrele mai multor ceasornicari și s'a furat mai multe obiecte. Pe la 12 ore, când se schimba garda palatului, s'a produs unu conflict între poporațiune și poliția, care a voit să împiedece accidente pe piața palatului. Pe la 2¼ ore împăratul, însoțit de unu adjutant și urmat de doagenți de poliția călări, a străbătut călare stradele cele mai frecventate dela Under den Linden până la Thiergarten fiind pretutindenți întimpinat cu urale. Cu tōte astea însă după amēdi îngrămădirile pe strade s'au reinvoit. Țiarele nu dau mare însemnătate acestor turburări.

—x—

Dar D-lu Artemiu Blășianu, parochu gr. c. în Obregea, dăru 13 opuri de valoare pentru biblioteca societății de lectură „Inocențiu M. Clain” a teologilor din Blășiu. Pentru acestu dar, d-nii Teodoru Vandoru, ca președinte, și Ioan Țucu, ca secretar, în numele membrilor sus țisei societăți, exprimă pe această cale sinceră mulțumită d-lui dăruitor.

—x—

Președintele espozițiunii din Chicago, care de prezentu se află în Chicago în Bucuresci, a intervenit din nou pe lângă ministrul român de externe, ou guvernul român să ia parte în modu oficial la această espoziție. Se știe, că guvernul refuzase odată satisfacerea acestei cereri.

—x—

Plantațiuni de viță americană se vor face în primăvara curentă de unu număr însemnat de proprietari din România în județele: Prahova, Buzău, Mehedinți, Covurului și Botoșani.

—x—

Cunună. D-lu Petru P. Suciu și d-ra Eugenia D. Mincu s'au cununat la 13 Februarie v. c. în Bucuresci. — Dorim fericire tinerei părech!

—x—

Instrucțiune din limba francesă și caligrafia oferă unu individ din locu, pentru unu onoraru moderat. Pentru informațiuni a se adresa la administrația „Gezetei.”

—x—

Mōrtă de fōme pe o comōră. O femeie, anume Rigal, în vērștă de 70 de ani, locuind într'o odăiță din strada Bernardus la Paris, a fost găsită mōrtă de fōme și de frig. Comisarul carțierului căutând prin odăi hărtii după care se pōtă statori starea civilă a mōrtei, a găsit sub nisce farfurii unu titlu de rentă, represintând unu capital de 30.000 de franci; comisarul a mai găsit apoi într'unu hărbu o sumă de nouă sute de franci aprōpe, în aur și bilete de bancă. Judecatoru de pace a pus peceții la locuința bētranei sgărcite.

Afacerea Pace-Mustață.

Din Viena i se scrie țiarului „Politik” din partea unui membru al deputațiunii, care a fost la contele Taaffe, în cestiunea Pace-Mustață:

Bucovina, dice corespondentul, este actualmente în mare fērbere. Guvernul, respective autoritățile financiare, se silescu din tōte puterile să-și tragă socotela cu defraudanții de dare, a căroru număr e fōrte mare. Mulți funcționari au fost parte pensionați, parte trași în cercetare disciplinară. Se asigură, că contele Pace a recomandat guvernului o ore-care blāndetă, firesc ou nu din simpatia față de defraudanți, ci din convingerea, că acesta va contribui la calmarea spiritelor. Corespondentul dice, că procederea această nu a fost destul de corectă, ci ar fi fost mai bine, decât ar fi stīrpit rēul din rădăcină. „*Quod medicamenta non sanant, ferrum sanat, quod ferrum non sanant, ignis sanat*”. Pe aici se vorbesce, că deputații din dieta Bucovinei n'au dreptate, când cōrcă să aplaneze afacerile lor personale cu președintele țării, pe terenul politicu. Nu este eschisă posibilitatea, că contele Taaffe, să isbescă majoritatea enormă a partidei române autonomiste, prin aceea, că va ține parte contelui Pace. Baronul Vasilco, ca membru al stāngei din parlament și ca deputat dietal al Bucovinei este de multu unu mārăcine în ochii lor, dér această nu dă nici unu motivu contelui Pace, ca să-i facă nedreptate baronului Vasilco.

Reuniunea femeilor române din Zērnesci și juru.

Zērnesci, 13 Februarie 1892.

Stimate D-le Redactor! Vē rog a da locu în prețitul țiar alu d-vōstru unu scurtu raportu despre activitatea Reuniunii femeilor române din Zērnesci și juru.

— Reuniunea și-a ținut adunarea generală ordinară la 29 Decemvre v. 1891 în care după resolvirea agendelor curente, s'au censurat și socotelile de pe anul 1891, constatându-se starea averei reuniunii la finea acelu anu cu 2081 fl. 20 or.

În această ședință se constitui de nou biroul reuniunii, alegându-se cu unanimitate dōmnele: Maria Garoiu președintă, Elena Mețianu vice-președintă, Ecaterina Bude cassieră, d-lu diacon și invēțatoru Ioan Strēvoiu notar; ér în comitetu se aleseră d-nele: Maria Gogonea, Maria Badiu, Maria Pană, Aurelia Cuteanu.

— În 6 (18) Ianuarie 1892, după servițiul divin, se împărțiră în o clasă a edificiuului școlar din locu fetitelor diligente, dér lipsite de mijloce, ajutōrele destinate spre acestu scopu din partea reuniunii.

În prezența membrilor reuniunii, a unor binevoitori și sprijinitori ai reuniunii și a unui număr mare de fete, d-lu avocat Nicolau Garoiu, luând cuvēntul, arată scopul ce-l urmăresce reuniunea, succesele binefăcōtore dobēdite și până acuma, apelază la simțulu de caritate alu acelor Dōmne și mame,

cari încă nu suut membre ale reuniunii, ca să vină și ele cu tōtele ou obolul lor în ajutorul și spriginul reuniunii, ér pe fete le îndemnă a fi în viața lor lucrōtore, păstrōtore și mulțumitōre.

Două mese erau încărcate cu materiă de haine deja tăiată; dōmnele membre, în urma hotărēri unei comisiuni de dōmne, ou satisfacțiune împărțiră la 45 fete materiă de ajuns pentru unu rindu întregu de haine de iernă; o bucurie mare se putea vedē pe fețele tuturor copilițelor.

Terminându-se împărțirea ajutōrelor, d-lu directoru V. Bude, în numele fetitelor, mulțumesc reuniunii pentru ajutorul dat și cu această ocaziune, urându dōmnelor membre viață îndelungată, ér reuniunii prosperare și înflorire.

— În 1 (13) Fauru a. c. reuniunea arangia unu balu în favorul aceleia, care a fost și de astă-dată destul de bine cercetat; la 4 ore dimineță se depărțară din sala edificiuului școlar oșpeții, mulțumiți de această petrecere bine arangiată. Venitul curat alu acestei petreceri a fost 51 fl. 87 or.

Reuniunea își implinesce o plăcută datorie, decât și pe această cale aduce mulțumită tuturor participanților și cu deosebire acelor, cari peste tacele de intrare statorite, au contribuit ou marimose suprasolviri.

Pentru Reuniune:
I. Strevoiu,
secretar.

Asasinarea lui Vulkovic.

În telegrama noastră din numărul trecut am făcutu amintire despre asasinarea agentului Bulgariei la Constantinopol, Vulkovic. Despre acestu atentat i se scrie din Constantinopolu „Agenției Balcanice” următoarele:

Dr. Vulkovic nu știe, cine l'a atacat. El își aduce bine aminte, ou un anumit Ivanov Porfiriu l'a amenințat cu mōrte, dér nu susține, că acela ar fi fost asasinatorul. Cuțitul cu care s'a executat crima și pe care însuși Vulkovic și-l'a smuls din rană, l'a aruncat la o parte, dér până acum nu a putut fi aflat. Sultanul, deja în ziua comiterii crimei, și-a luat informațiuni despre starea lui Vulkovic. De asemenea și ministrul ordinei publice și șeful poliției au mers în sēra de 24 Februarie la locuința lui Vulkovic, ou să-și ia informațiuni, ce ar ușura aflarea criminalului.

Despre rana ce-a primit o Vulkovic se scriu următoarele: Rana este în imediată apropiere de cea mai jos costă. În prima sēră nu se părea primejdiosă, fiindcă rinohii se păreau neatinși de locu, ba lipsiau chiar și semnele de pe cari s'ar fi putut cunoșce vătămarea rānzei, ori a intestinelor. În dimineța următoare însă umflarea stomacului n'a mai lāsāt nici o îndoială, că intestinele sunt vătamate și că numai o operație la stomac ar putē să mântuescă dela mōrte pe bolnav. Operația s'a făcut și era speranță de mântuire. Dér această nu s'a întēplat, căci precum șcim, Vulkovic a murit țilele trecute.

Din soirile telegrafice mai nouș reiese, că atentatul în contra lui Vulkovic a fost de natură politică. Supusul rus Ivanov Porfiriu e totu acela, care a fost rēnduit pe lângă Kaulbars ou ocazia misiunei sale în Bulgaria. Ivanov s'a depărțat din Sofia deodată cu Kaulbars, ducându-se la Constantinopol unde se dice, că a declarat într'unu otel, că va ucide pe Vulkovic.

Șcirea morții lui Vulkovic a produsu grozavă indignațiune și deprimare la palatul din Sofia. Tōtă țera este agitată și amărită din cauza această așa, că indignațiunea este mai mare ca pe timpul asasinării lui Belcoff.

Renunțarea la idea expoziției din Blășiu.

Din raportul comitetului Reuniunii femeilor române gr. cat. din Blășiu, cetit în adunarea generală dela 21 Februarie n. c. reproducem după „Unirea” din Blășiu pasagiul, în care Comitetul își motivează retragerea sa dela arangiarea expoziției proiectate pentru vara acestui an. Etă ce se dice în acest raport:

„In ședința ordinară din 12 Novembre și în cea ordinară din 15 Novembre comitetul D-vostre a desbătut cu totă serioșitatea afacerea importantă a expoziției proiectate pentru vară. După multe frământări și meditari, comitetul s'a vădit necesitată cu durere a părăsi proiectul expoziției, câtă e pentru reuniunea D-vostre. Etă motivele:

Este binecunoscută onoratei adunări generale, că expoziția proiectată de comitetul D-vostre a fost să fie de caracter general-romănesc. Dovedă este raportul comitetului D-vostre, aprobat în adunarea generală trecută, în care s'a decis: — Comitetul D-vostre a decis, să aranjeze în vara anului viitor 1892 o expoziție, care să cuprindă obiecte din toate ramurile industriei și activității romănesce din Transilvania. — De altă parte vă este înșă cunoscută și aceea, că în parlamentul țării s'a fost prezentat încă la sfârșitul lui Octombrie an. trec. un proiect de lege, care în scurtă s'a și făcută lege, în înțelesul căruia se interdică toate expozițiile de caracter general până după anul 1895, respective arangiarea lor se face pendentă dela învoirea ministrilor de comerț, industrie și eventual și a celui de finanțe. Comitetul D-vostre având în vedere, că dobândirea concesiunii dela minister ar fi împreună cu dificultăți mari și mai ales cu pierdere de timp, prin ce timpul deja destul de scurt de 8 luni s'ar scruta și mai mult, a decis cu părere de rău, să abstea dela arangiarea expoziției proiectate. O expoziție mai restrânsă comitetul n'a aflat de bine a aranja, pentru-că o asemenea expoziție ar fi împreună cu spese relativă mari și nu ar aduce nici câștigul material și moral, ce s'ar dori, abstrăgându-se dela împrejurarea, că nici nu ar corespunde nimbului și vașei Blășului.”

Din raportul Comitetului mai amintim, că în anul trecut Reuniunea a avut 125 membri, dintre cari: 17 fondatori, 24 pe viață, 45 ordinari și 29 ajutători. Avera Reuniunii cu finea anului trecut a fost de 1743 fl. 48 cr.

Starea financiară a României.

Cetim în „Curierul Financiar.”

Peste câte-va zile va apăre de sub tipar comptul definitiv al exercițiului 1890—91.

Procurându-ne câteva din datele numelui compt, ne grăbim a le împărtași cetitorilor noștri, rezervându-ne dreptul de a reveni pe larg asupra lui, atunci când va fi tipărit.

Budgetul exercițiului anului 1890—91 a fost întocmit și prezentat Camerei de d. M. Germani. Elu se cifra atât la venitură cât și la cheltueli cu suma de 164,869,000 lei.

Drepturile constatate în favorul statului se urcă la suma de 174,723,522 lei 61 bani; impliniri s'au efectuat pentru suma de 174,060,830 lei 69 bani; a rămas de aci la închiderea exercițiului de implinit suma de 2,622,691 lei 92 bani. Pe de altă parte drepturile constatate în favoarea creditorilor Statului se urcă la suma de 163,586,603 lei 67 bani. Avem deci: Drepturi constatate la venitură 174,723,522 l. 61 b. Drepturi constatate la cheltueli 163,586,691 l. 67 b. Suma 11,136,918 l. 94 b.

Escedentul bugetar e prin urmare de 11,136,918 lei 94 bani.

Apoi mai constatăm, că s'au realizat încasări pentru suma de lei 172,060,830 l. 69 b., ér plățile efectuate s'au urcat la 161,116,869 l. 50 b. în total 9,943,961 lei 19 bani.

Acesta este escedentul bănesc. Din această sumă trebuie să se scadă suma de 1,200,000 lei afectată ca resursă în buget pe exercițiul 1891—92. Suma rămasă deci disponibilă este de 8,743,961 lei 19 bani.

Etă acum și din ce provine acest escedent; bine înțeles, că vorbim în mod aproximativ.

Monopolurile au produs în plus 500,000 lei, căile ferate aceeași sumă, fonciere și căile de comunicație peste un milion, timbru și taxa de înregistrare aproximativ cinci milioane, taxa asupra bănturile spirtuoase éráși 500,000 lei. E de observat, că vămile n'au produs nimic mai mult decât suma prevădită în buget.

Acest escedent de 8,743,961 lei 19 bani va fi înscris în bugetul anului 1892—93. Ori-cine își pte da seama, că elu va servi în mod proporțional la serioșă îmbunătățire a tuturor serviciilor noastre publice.

Coroșpondența „Gaz. Trans.”

Dicio-St.-Martini, 16 Faur 1892.

Onorată Redacție! În Nr. 5 din 1892 al „Gazetei” s'a descris alegerea delegaților din comitetul Târnavei mică la conferința generală ținândă în Sibiu în 20 Ianuarie.

În descrierea aceea, respectivul „unul pentru mai mulți” a aflat consultă a întortoca lucrurile și s'a încercat a seduce opiniunea publică, făcând post-festum excepții în contra comisiunii candidatore, esmisă la propunerea mea, și în contra modului de procedere al meu.

Fiind că eu din 15 Ianuarie până acum am fost greu bolnav, nici n'am scit despre descrierea pomenită, dără și de sciam, în morbul meu, n'am fost în stare a pute răspunde la aceea.

Acum, după reînșănătoșare, sămi fi permis a reduce descrierea pomenită, și întru adevăr tendențioșă, la valoarea sa, pentru aceea rog On. Redacție să bine voieșcă, în interesul adevărului și pe baza vechiului principiu „audiatur et altera pars” a da loc următoarelor reflecții:

Decă „unul pentru mai mulți” și ar fi luat ostentă a constata, căți alegători români au luat parte la intrinirea din 14 Ianuarie, atunci a priori putea dice, că pe lângă un timp nefavoritor, totuși s'au prezentat 162 alegători suma această și eu o țin de respectabilă. Constatând împrejurarea această, tot odată trebuie să constateți și aceea, că din 162 alegători, numai 2, și doi, alți căroră nume acum le retac — nu pentru mine, ci pentru dării — au dat ansă la vorbe înfocate, pentru-că ura personală în contra unei persoane nu și-au lăsat o acasă, fără au voit să se răbune în detrimentul conferinței noastre naționale, ce înșă nici decum nu le-a succed.

Descriitorul e în rătăcire colosală, când afirmă, că d-lu Vasile Moldovanu a fost delegat, pentru că d-lu Moldovanu a fost numai candidat de comisiunea candidatore spre alegere, dără n'a fost ales, și din partea presiului n'a fost enunțat de ales; așa d-sa nici n'a putut fi nici ales, nici enunțat, pentru-că cetind părintele Petru Nirăstenu, președintele comisiunii candidatore, numele d sale înainte, și așându-și numele, imediat s'a ridicat și din motive de săntate a abdis. De ce? Numai de a fi candidat a putut abdice. Nu încape îndoia, că n'ar fi fost ales, din contra eu admit, că ar fi fost ales, înșă de facto n'a fost ales; apoi scim, că nu toți candidații se pot considera și de ales. Când a abdis d-lu Moldovanu, tot odată a propus să se alegă în locul său d-lu protopop Nicolae Todoranu; după părerea presiului, propunerea această n'a fost corectă, și n'a avut loc, pentru-că d-lu Moldovanu și de ar fi fost ales, nu ar fi avut drept a se înlocui cu altul, va să dică n'a avut drept să-și pună om în locul său; dără n'a avut loc propunerea pentru-că înțelegerea întregei conferințe s'a esmis comisiunea candidatore, și pe

baza candidării au fost aleși: d-lu protopop Zaharia Branu, d-lu avocat Călușiu și modesta mea persoană. Primind dără unanimă conferința, și respective alegătorii în principiu, că delegații să fiă candidați și apoi aleși, după părerea mea, presiul n'a fost îndreptățit a se abate dela principiul acesta; drept dără, sine ira et studio, nici nu se pte pentru modul de procedere învinovăți, fiind-că acela a fost corect.

Despre propunerea această cu tot dreptul pot dice, că a fost sprijinită de d-lu propunător, D-lu Nicolae Todoranu, și încă un preot, adică de 3, prin urmare nici aceea nu e adevărat, că d-lu Todoranu ar fi fost de cei de față aclamat, pentru-că preșenți au fost 162 alegători apoi așa cred, că nu e matematic, care să-mi dovedescă, că 3 e mai mult ca 159.

Ce atinge învinuirea, că în comisiunea candidatore am propus și pe părintele Oprea, care la alegerea din Bălăușeri ar fi votat pentru o tovană, numai atât am de a observa, că la alegerea aceea și eu am fost, dără pe părintele Oprea nu l'am vădit; înșă de a fost, forte regret, că l'am pus în comisiune, și din parte-mi încă învinuesc pe „descriitorul”, pentru-că n'a făcut presiul atent la împrejurarea această, decă a scit. Asta o putea face pentru-că în înțelegere cu comitetul, propunându persoane în comisiune, la fiesce-care i-s'a cetit numele și fără nici o observare s'a aclamat din partea alegătorilor toți propuși, prin urmare și părintele Oprea.

Nici aceea nu e adevărat, că protestul însinuat de 3 persoane, nu s'ar fi luat la protocol. Despre neadevrul această și despre toate ce am afirmat mai sus se pte convinge ori cine din protocolul atunci luat, care de preșenți în original se află la comitetul central în Sibiu, și din o copie legalizată, care se află la mine.

În fine mă simț dator în interesul adevărului a protesta cu totă tăria inimii în contra băntelei, că părintele Macaveiu la alegerile din Bălăușeri ar fi figurat ca corțeșu. Acesta o delară de o calumnie. E adevărat, că în 12 Iunie 1891, atât eu cât și părintele Macaveiu am fost la alegerea din Bălăușeri, dără nu e adevărat, că eu, seu părintele Macaveiu, am fi mers ca corțeși pentru cineva. Noi am mers pentru-că a fostă candidat contie Bethlen Gabor de deputat, care ca comite suprem a maltratată pe Români timp de 16 ani, i-a scos din toate posturile, așa că aq în întreg comitatul nici un angajat român nu mai avem. Noi în înțelegere cu mai mulți Români de aicea și din jur am conlucrat, ca respectivul conte nici un vot dela Români să nu capete; am mers la Bălăușeri, pentru ca din câtă vomă pute să capacităm pe Români, să nu mără la urnă; nu numai aceea am făcut, dără la 25 alegători inteligenți le-am scris epistole, le-am descris faptele lu Bethlen Gabor, și i-am rugat să informeze alegătorii, că absolut să nu mără la alegere, și ca să ne convingem despe rezultat și despre fructele ostenei noastre, am mers și în persoană, și ne-am aflat mângăiați, pentru-că pe lângă totă forța și intimidarea pretorilor, Români s'au prezentat forte puțini, din cari osemă vădându-ne pe noi acolo, imediat s'au depărtat.

Drept — dără cu inima liniștită putem dice, că la alegerea din Bălăușeri, Români au ascultat de conducătorii lor naturali și afară de nise omen nebăgați în semă n'au luat parte la alegere — ce numai spre onore le pte servi.

Recunosc, că eu am chiamat pe părintele Macaveiu la Bălăușeri, mai mult, fiind-că pte nu i așa ocupat ca mine, înainte de alegere cu vre-o 2—3 zile, l'am rugat să mără în 3 comune române, unde sunt mai mulți alegători români și despre cari n'am fost convingși, de ce pănură sunt, și densus s'a dus, ca să înduplece pe alegători a nu merge la urnă, ceea ce i-a și succed, afară de persoanele oficioșe, precum notari și primari. Acuma vine „unul pentru mai mulți” și lu timbrează de corțeșu. Ei bine, atunci și eu sunt corțeșu, dără sunt corțeș în interesul nației mele; și așa cred, că chiar passivitatea decretată de inteligență și respective de ablegații și conducătorii nației române, imperative impune ori căru Românu adevărat, ca în direcțiunea luată de noi, să fi corțeș, și din parte-mi, decă ași fi vădit vre-o dată pe „unul pentru mai mulți” lucrând în direcțiunea această, l'ași fi salutată din inimă.

După acestea liniștită me supun prea dreptei judecări a opiniiei publice.

Vasilic Zehană,
președintele clubului național.

Mulțamită publică.

Aduc și pe această cale sincera mea mulțamită tuturor Onoraților domni și Dămnice, cari au binevoit a lua parte la casul trist al iubitei mele soții cu ocazia petrecerii dănsii la cele eterne, precum și acelora, cari ulterior m'au mângăiat cu condolențele domniei-lor.

Brașov, 15 (27) Februarie 1892.

Cu deosebită stimă,
N. I. Cincu.

Produciune antispiritistă.

Homes & Fey. Reprezențațiunea de esplicare, ce am anunțat în numărul trecut, s'a dat aseră. Sala era îndesată de public. D-na Fey, ca mediu legată, esecutat de astădată fără perdea la vederea publicului uimitorul esperiment, liberându-și mâinile din cătuși și desbrăcându pe unu domnu ce se aședese lângă dănsa, de gheroș, pentru ca în momentul următor să se afle éráși în poziția de mai înainte cu amândou mâinile legate de scaun. Esperimentele mnemotehnice ale d-lui Home-precum și acela cu mediul vădător (d-na Fey) au fost din nou mult admirate. Arta cea mare la mediul vădător stă în găoșirea obiectelor din întrebări, din modularea tonului la întrebare și din pauzele, ce se fac între o întrebare și alta.

RECTIFICARE. În darea de semă din nr. 34 al fôiei noastre, privitoare la suprasolviere și ofrande incuse cu ocaziunea balului dela 23 Ianuarie al Reuniunii femeilor române din Sibiu, din erore a rămas neamintit numele Ilustrității Sale D-lui Ioan Meșianu, episcop în Arad, și al d-nei Ana v. Moga din Sibiu, cari sunt a se înregistra între contribuții cu câte 5 fl.

DIVERSE.

Vulcanii și influenza. La intrinirea meteorologică a Regatului-Unit, un învățat engles a cetit o lucrare asupra influenței, în care apără această teză ciudată, că epidemiile ar coincide în general cu erupțiunile vulcanice. După d. Harries, acesta e numele învățatului engles, influenza ne-ar fi fost adusă pe aripele de vânt împreună cu praful dela Krakatoa, vulcanul din strimtoarea de Londra, a căru teribilă exploziune, în 1893 o să fi în Europa o tână cu nise apusuri de sôre extraordinare. Praful vulcanic atârnat în aer, praf ce provine din adăncimile pământului, ar fi, după d. Harries, principalul factor în răspândirea bôlelor molipsitoare.

Cele mai vechi țiare franceze. Cel mai vechiu dintre țiarele, ce apar în Paris, este „Gazette de France”, care este în anul al 260-lea. Urmăz „Journal de Débats”, întemeiat în ajunul revoluției franceze. Cam de o semă cu elu este „Moniteur Universel.” După elu urmăz „Constitutionnel”, „Patrie” și „Siècle”. „Figaro” s'a înființat în 1855, „Petit Journal” în 1863. „Gaulois” în 1867; „Evenement” încă n'a implinit 24 de ani, „Temps” e de 23 de ani, „Soleil” și „Republique Francaise” de 20 de ani, „Justice” e numai de 12 ani și stă în fruntea țiarelor radicale.

Palat de sticlă. Regele din Siam și-a clădit un pompos pavilion, în care petrece în decursul zilelor călduroșe de peste veră. Pavilionul, ce are o lungime de 28 urme și o lățime de 14 urme, e construit din pără de sticlă, grôșă de câte-unu deget. Pără aceștia sunt lipiți unii de alții prin cement. În mijlocul pavilionului se află un basîn mare cu apă, construit din marmoră colorată. Printre pără de sticlă ai pavilionului se pte vâra apă, care face, ca clima din pavilon să fi pură moderată.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Malor.

Cursulu pieței Brașov

din 29 Februarie st. n. 1892

Sanctote românescl Cump. 9.29	Vënd. 9.32
Argint	9.20
Napoleon-d'or	9.31
Sire turcescl	10.58
Imperial	9.58
Leris. fonc. „Albina“ 6%	101.
„ „ „ 5%	100.
Galbin	5.45
Ruble rusescl	115.
Mărci germane	57.50
Discontul 6—8% pe an.	

Cursul la bursa din Viena

din 26 Februarie a. e. 1892

Renta de aur 4%	107.70
Renta de hârtie 5%	101.95
Imprumutul căilor ferate ungare	
aur	117.60
dto argint	99.60

Amortisarea datoriei căilor ferate de ost	113.90
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost	
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost	
Sonur	93.—
Sonur	105.—
Despăgubirea pentru dijma de vin	
Imprumutul cu premiul unguresc	140.25
Losurile pentru regularea Tisei și Se-	
ghedinului	134.50
Renta de hârtie austriac	94.25
Renta de argint austriac	94.30
Renta de aur austriac	110.80
Losur	140.—
Acțiunile băncii austro-ungare	1040.—
Acțiunile băncii de credit ungar.	345.—
Acțiunile băncii de credit austr.	307.25
Galbeni împărătescl	5.55
Napoleon-d'or	9.39
Mărci 100 imp. germane	56.90
Londra 10 Livres sterlinge	118.25

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov

I. Plecarea trenurilor:

1. Dela Brașov la Pesta
Trenul mixt: 4 ore 20 minute dimineața.
Trenul accelerat: 2 ore 48 minute după amiază.
Trenul de persoane: 7 ore 23 minute seara.

2. Dela Brașov la București:
Trenul accelerat: 5 ore 15 minute dimineața.
Trenul mixt: 11 ore înainte de amiază.
Trenul accelerat: 2 ore 19 minute după amiază.

3. Dela Brașov la Zărnești:
Trenul mixt: 9 ore 5 minute dimineața.
Trenul mixt: 5 ore 13 minute după amiază.

Dela Brașov la Ch.-Oșorhei.
Trenul mixt: 8 ore 30 minute înainte de amiază.
Trenul mixt: 6 ore 53 minute după amiază.

II. Sosirea trenurilor:

1. Dela Pesta la Brașov:
Trenul de persoane: 8 ore dimineața.
Trenul accelerat: 2 ore 9 minute după amiază.
Trenul mixt: 10 ore 5 minute seara.

2. Dela București la Brașov:
Trenul accelerat: 2 ore 18 minute după amiază.
Trenul mixt: 6 ore 53 minute seara.
Trenul accelerat: 10 ore 17 minute seara.

3. Dela Zărnești la Brașov:
Trenul mixt: 6 ore 2 minute dimineața.
Trenul mixt: 1 ore 24 minute după amiază.

4. Dela Ch.-Oșorhei la Brașov:
Trenul mixt: 8 ore 8 minute dimineața.
Trenul mixt: 6 ore 53 minute după amiază.

Viena 1878. Medalia pentru merit.	Budapesta 1885 Dipl. de onore.	Agram 1891. Diplomă de o- nore	N.-Palanka 1887 Med. de aur.	Dipl. de onore Londra 1878.
---	-----------------------------------	--------------------------------------	---------------------------------	--------------------------------

Iosif Csik

c. și r. escl. priv.

Prima fabrică de Syrmier Portland-Cement și vară-hydraulică
in BEOCSIN.

Biroul-Central și depositul: **Budapesta, V., Rudolfsquai 8,**
recomandă onor. d-ni ȱidar și arhitecți, întreprinderilor de construcțiun, proprietarilor, comitetelor rurale și bisericesc, precum și onor. public ȱdoritor de-a clădi, propriile sale fabricate în

Portland-Cement și vară hydraulică,
car se liferăză totdeuna în calitate escelentă. — Prețur curente și infor-
mațiun se trimiță la cerere punctuală.

Paris 1876 med. de bronz.	Keeskemét 1872 med. de argint.	Neusatz 1875 med. de aur	Szeged 1878 med. p. merit	Triestă 1883 med. de aur
------------------------------	-----------------------------------	-----------------------------	------------------------------	-----------------------------

FUNDATĂ ÎN 1888.

TIPOGRAFIA

FUNDATĂ ÎN 1888.

A. MUREȘIANU

BRAȘOVU, PIAȚA MARE No. 30.

Acest ȱtabiliment ȱ este provăduț cu cele mai nouă mijlȱce tehnice și asortat ȱ cu tot ȱ felul ȱ de caractere de litere din cele mai moderne, este pus ȱ în pozițiune de a putea esecuta orȱ-ce comande cu promptitudine și acurateță, precum:

CĂRȚI DE SCIINȚĂ,
LITERATURĂ ȘI DIDACTICE

STATUTE.

FOI PERIODICE.

IMPRIMATE ARTISTICE
ÎN AUR ȱ, ARGINT ȱ ȘI COLORI.

REGISTRE ȘI IMPRIMATE
PENTRU TȱTE SPECILE DE SERVICIURI.

TARIFE COMERCIALE,
INDUSTRIALE, de HOTELURI și RESTAURANTE.

COMPTURI, ADRESE, CIRCULARE, SCRISORI, CUVERTE,
PREȚURI-CURENTE ȘI DIVERSE ANUNCIURI.

PROGRAME ELEGANTE.

BILETE DE VISITĂ
DIFERITE FORMATE.

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE NUNTĂ
DUPĂ DORINȚĂ ȘI ÎN COLORI.

BILETE DE INMORMENTARI.

Comandele eventuale se primesc ȱ în biuroul ȱ tipografiei, Brașov ȱ, piaȚa mare Nr. 22, etagiul ȱ I, cătră stradă. Comandele din afară rugăm ȱ a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașov ȱ.